

Anëtarësia

Kur një person bëhet besimtar i Jezusit (i Krishterë), ai dëshiron që ta ndjek Jezusin gjatë gjithë jetës së tij/saj.

Një mënyrë e rëndësishme që të bëhet kjo është duke jetuar dhe duke u identifikuar me Popullin e Perëndisë (**1 Korintasve 12:12-13**).

Vendimi që të jetojmë me Jezusin si Shpëtimtarin dhe Mbretin tonë, është po ashtu vendim që të jetojmë në bashkësi në një Kishë lokale.

Antarësimi në një Kishë lokale, është një pranim zyrtar i Kishës universale në të gjithë Botën.

Anëtarë janë Besimtarët e krishterë që marrin pjesë aktivisht në jetën e Kishës lokale, në mënyrë që ajo të rritet e të zhvillohet sipas qëllimit të Perëndisë (**1 Korintasve 12:1-31**).

Kisha e hershme kishte një lloj antarësie që përfshinte regjistrin e të gjithëve që vinin në kishë (**Veprat 2:37-47**); regjistrin e vejushave (**1 Timoteut 5:3-16**); zgjedhjet (emërimet) (**Veprat 6:1-6**); disiplinimin (**Mateu 18:15-20**; **1 Korintasve 5**; **Galatasve 6:1**), dhënien llogari (**Hebrenjve 13:17**), dhe një lloj njohurie se kush ishte vërtetë anëtar i kishës (**Romakëve 16:1-16**).

Niveli i pjesëmarrjes aktive në jetën e kishës do të varet nga rrethanat personale në fazat e ndryshme të jetës, por dëshira jonë është që t'i përmbushim përgjegjësitë tona ndaj njëri-tjetrit, sipas aftësive tona.

Qëllimi i antarësimin në një kishë

Antarësimi në një Kishë është i rëndësishëm për disa arsye:

Doktrina: Kisha “Rruga e Paqes”, Pejë është Kishë me besim ungjillor dhe antarësimi në të do të thotë shprehje e bashkimit në këtë besim.

Kisha drejtohet nga Pleqtë dhe Dhjakët. Ata janë përgjegjës para Zotit dhe para Kishës. Pleqtë dhe Dhjakët e kanë fjalën e fundit në vendimet për chështje frymore dhe të tjera.

Qeverisja: Për të ditur se kush është i kualifikuar për të marrë pjesë në qeverisjen e Kishës, duhet të kemi një antarësi të përkushtuar. (**1 Korintasve 14:40**).

Kujdesi pastoral (baritor): Duke u bërë anëtar, besimtari i krishterë i nënshtrohet një kujdesi baritor dhe disiplinës së Kishës. (**1 Pjetrit 5:1-5**).

Ndihma: Në raste nevojë, përgjegjësia e parë e Kishës është ndaj anëtarëve të vet. (**Galatasve 6:10**).

Miqësia: Antarësimi është një mënyrë e rëndësishme që të shprehim se kemi dëshirë të shoqërohemi dhe të miqësohemi me të krishterët lokal për shoqërim frymor. (**Veprat 2:42**).

Ungjillëzimi: Duke qenë anëtarë të Kishës, ne ndjekim shëmbullin e Dhjatës së Re, që thotë se çdo lloj fushate dhe aktiviteti ungjillëzues, do të bëhet nën drejtimin dhe mbështetjen e Kishës lokale.

Përkushtimi i Drejtuesve të Kishës “Ruga e Paqes”, Pejë

Që të kujdesen me dashuri për anëtarët dhe t’i ndihmojnë në rritjen e tyre në Krishtin (**Hebrenjve 13:17; 1 Selanikasve 5:12**).

Të japin mësimë dhe këshilla nga Shkrimi i Shenjtë (Bibla) (**1 Timoteut 5:17-18**) që përfshin gjithë Këshillën e Fjalës së Perëndisë (**Veprat 20:27-28**).

Që të ndihmojnë anëtarët në kohë nevojë (**Veprat 4:32-35; Jakobi 2:14-17**)

Të bëjnë të mundur që Pleqtë dhe Dhjakët të përmbushin kriteret sipas Shkrimit të Shenjtë (**1 Timoteut 3:1-13; 5:17-22; Titit 1:5-9; 1 Pjetrit 5:1-4**)

Që të luten për anëtarët rregullisht, sidomos kur janë të sëmurë dhe në nevojë (**Jakobi 5:14**)

Të jenë roje kundër mësuesve të rremë (**Veprat 20:28-31**)

Që të ushtrojnë Disiplinë kishtarë kur të jetë nevoja (**Mateu 18:15-20; 1 Korintasve 5; Galatasve 6:1**)

Të ndihmojnë anëtarët që të pajisen për të shërbyer Jezu Krishtin në kishë dhe jashtë saj (**Efesianëve 4:11-16**).

Që të kërkojnë vullnetin e Perëndisë për bashkësinë e besimtarëve aq sa kanë aftësi duke e studjuar Shkrimin e Shenjtë dhe duke ndjekur me zell Frymën e Shenjtë (**Veprat 20:28; 1 Pjetrit 5:1-5**).

Të jenë **Shëmbull** dhe të përfshihen në përmbushjen e përgjegjësive të anëtarëve të Kishës (**1 Korintasve 11:1; Filipianëve 3:7; 1 Timoteut 4:12**).

Përkushtimi i Anëtarëve...

Anëtarë të Kishës janë njerëzit që janë Besimtarë të Krishterë.

Besimtar i krishterë është ai person që e pranon se rebelimi i tij kundër Zotit e ka ndarë atë nga Zoti dhe e ka bërë armik të Zotit (**Kolosianave 1:21**), dhe se është nën zemërimin e Perëndisë (**Romakëve 1:18**).

Mirëpo, besimtar i krishterë është ai që e beson Lajmin e mirë të Shpëtimit. Ai beson se mënyra e vetme për të marrë shpëtimin dhe Faljen e mëkateve është përmes besimit në Jezu Krishtin (**Gjoni 14:6**). Të krishterët janë ata që kanë lënë mbrapa jetën e tyre të mëparshme dhe që e kanë pranuar dhuratën e pamerituar dhe falas të Jezusit, duke e vënë besimin tek vdekja e Tij për Faljen e mëkateve (**1 e Gjonit 1:9**). Besimtarët e krishterë besojnë që kur Jezusi vdiq në kryq, Ai e mori ndëshkimin që ata e meritonin për mëkatet e tyre (**Gjoni 3:16-18; Romakëve 3:23-26**), dhe që me ngritjen e Tij nga vdekja, ata kanë jetën e përjetshme (**1 Selanikasve 4:14-16**). Besimtarët e krishterë janë njerëz që janë lindur përsëri (rilindur) me Frymën e Shenjtë (**Gjoni 3:3-8**), dhe që e shpallin Jezusin si Zot të tyre dhe Mësues (**Romakëve 10:9**).

Jezusi urdhëron të gjithë besimtarët e Tij që të pagëzohen. Këtë ata e bëjnë Haptas, duke treguar përkushtimin për të qenë nxënës të Tij (**Mateu 28: 19-20; Kolosianëve 2:12; 1 Pjetrit 3:21**).

Pritet që të gjithë anëtarët e Kishës t'i binden urdhërit të Jezusit dhe të pagëzohen. Ne pranojmë në kishë edhe ata që akoma nuk janë pagëzuar por që e kanë shpallur me gojë, e kanë besuar me zemër Jezusin si Shpëtimtarin e tyre, dhe që tregojnë, në jetën e tyre, Frytet e Frymës (**Galatasve 5: 22-25**). Ne, po ashtu pranojmë në Kishë edhe ata që janë pagëzuar si fëmijë.

Anëtarët e kishës e pranojnë “Kredon e Besimit” të Kishës. (Shih shtojcën e veçantë për këtë)

Duke i pranuar shpjegimet në këtë Kredo, ata pranojnë që këto janë çështje të rëndësisë së parë.

Ne besojmë që gjërat e “dorës së dytë”, edhe pse mund të jenë të rëndësishme, nuk janë të domosdoshme për adhurimin tonë dhe për punën së bashku.

Kërkojmë nga anëtarët e Kishës që të kenë mirëkuptim dhe dashuri ndaj atyre me të cilët nuk pajtohen për çështjet e “dorës së dytë” (**Romakëve 14;**

Efesianëve 4:1-3) dhe të tregojnë respekt për qëndrimin e Drejtuesve të Kishës (**Hebrenjve 13:7, 17**).

Anëtarët e Kishës janë njerëz që shfaqin përkushtim të lartë ndaj Jezusit, duke marrë pjesë rregullisht në Shërbesat e së Dielës dhe në takimet e Anëtarëve (**Hebrenvje 10:23-25**), duke qenë të gatshëm të përdorin Dhuntitë Frymore për të Shërbyer për Zotin Jezus në Kishën “Rruga e Paqes”, Pejë (**Romakëve 12:3-8; 1 Pjetrit 4:10-11**), duke pasur miqësi me anëtarët e tjerë të Kishës në takimet e tjera si Bashkësi (**Veprat 2:42-47**), duke u lutur së bashku (**Efesianëve 6:18**), dhe duke dhënë mjete financiare rregullisht (**2 Korintasve kapitujt 8 e 9**).

Ne inkurajojmë anëtarët që të jenë të përvullur dhe të kenë qëndrim sakrifikues për Krishtin, duke u marr me nevojat e të tjerëve (**Filipianëve 2:1-11**), duke kërkuar miqësi mes vete (**Fjalët e Urta 17:17**), dhe duke mos folur thashetheme (marrje nëpër gojë) (**Fjalët e Urta 16:28**).

Ne presim nga të gjithë anëtarët e Kishës t’u binden mësimet e Jezu Krishtit në lidhje me pajtimin me të tjerët (**Mateu 18:15-17**), dhe t’i binden Disiplinës Kishtare, kur është e nevojshme (**1 Korintasve 5:1-5; 2 Korintasve 2:5-8**). Anëtarët e Kishës janë njerëz që dëshirojnë t’i binden Autoritetit të Biblës si autoritetit përfundimtar në çdo aspekt (**Psalmi 119, 2 Timoteut 3:16-17**).

Jemi të vetëdijshëm që ka anëtarë të perëndishëm të Kishës, përfshirja e të cilëve mund të jetë më e vogël se këto që u thanë më sipër.

Kjo nuk është për arsye se ata nuk janë plotësisht frymor, por për shkak të moshës, aftësive fizike, apo ndonjë rrethane tjetër. Duam që këta anëtarë ta kenë të qartë që ata kanë rol në jetën e Kishës “Rruga e Paqes”, Pejë.

Ata duhet të ndiejnë që kisha kujdeset për ta. Po ashtu, duam t’i inkurajojmë ata që të përdorin dhuntitë e tyre frymore aq sa kanë mundësi.